

LENS POLITICA

ELOKUVA- JA MEDIATAIDEFESTIVAALI
FILM AND MEDIA ART FESTIVAL

**LIIKENTEESSÄ
IN THE TRAFFIC**

22.-25.3. 2007, HELSINKI

ANDORRA, DUBROVNIK, KIASMA, GALLERIA ALKOVI & KUVATAIDEAKATEMIAN GALLERIA

LIPUT / TICKETS 4 euros

www.lenspolitica.net / info@lenspolitica.net

LIPUNMYynti & TAPAHTUMAPAikat

Lippujen hinnat

Yksittäislippu 4 eur.
6:n lipun sarjakortti 20 eur.
(koskee vain Andorran ja Dubrovnikin näytöksiä)

Lipunmyynnin aukuloajat:

Andorra (liput Andorran ja Dubrovnikin näytöksiin):
Pe 23.3. 11:30-22:00
La 24.3. 11:30-22:00
Su 25.3. 13:30-22:00

Kiasma (liput avajaisnäytökseen

Kiasma-teatterissa 22.3.):
Kaikki elokuvat ovat joko englanniksi puhuttuja tai tekstitettyjä.

Katso elokuvakohtaiset tiedot nettisivuiltamme www.lenspolittica.net

Festivaali-info Andorrrassa

Aukuloajat:

Pe 23.3. 11:30-22:00
La 24.3. 11:30-22:00
Su 25.3. 13:30-22:00

Esitysteatterit

Kiasma-teatteri,
Mannerheimin aukio 2, Helsinki
Andorra, Eerikinkatu 11, Helsinki
Dubrovnik, Eerikinkatu 11, Helsinki
HUOM! Kaikki Dubrovnikin näytökset ja keskustelutilaisuudet K-18.
Tilassa ääniskelua ja tupakointi sallittu.

Näyttelyt

Galleria Alkovi 20.-25.3.
Helsinginkatu 19, Helsinki. Avoinna 24h, vapaa pääsy
Kuvataideakatemia galleria 21.3.-1.4.
Lönnrotinkatu 35, 00180 Helsinki.
Avoinna ma-su klo 11-17, vapaa pääsy

Festivaaliklubit &

Keskustelutilaisuudet

Festivaaliklubit & keskustelutilaisuudet perjantaista sunnuntaihin Dubrovnikissa.

Lisätietoja: www.lenspolittica.net

Festivaaliorganisaatio

Taiteellinen työryhmä

Taiteelliset johtajat Alejandro Pedregal, Minna Långström
Opiskelijat Jaakko Karhunen, Lauri Wuolio, Clara Sancho, Lucia Ruiz-Rivas, Ewa Gorzma, Anna Rokka, Basse Lindberg

Tuotantotyöryhmä

Tuottaja Susanna Okker
Tiedottaja Leona Kotilainen
Markkinointi Jon Grönvall
Graafikko Fredrik Willberg
Julistesuunnittelu Itzjar Arriaga
Tuotantoassistentit Helena Mielonen, Nina Toppila

Festivaalilehden toimitus

Päätoimittajat Susanna Okker
Toimittajat Kanerva Cederström, Michel Collon, Jon Grönvall, Mika Hannula, Pieta Jarva, Leona Kotilainen, Liisa Lehmusto, Minna Långström, Wagner Morales, Veera Nuutinen, Alejandro Pedregal, Anu Pennanen, Mikko Remes, Ari Sardar, Elna Talvensaari ja Laura Tuominen
Ulkoasu Fredrik Willberg

Kiitokset

Ariel-yhdistys, avek, Craig Baldwin, Brasilian suurilähetystö, Kanerva Cederström, Johanna Eura Koski, Gustavo García, Antti Halttunen, Mika Hannula, Emína Kujundzic, Kuvataideakatemia, Pekka Lanerva, Wagner Morales, Johanna Norrbacka, Ilkka Ruohonen, Seppo Salminen, Johanna Sarjas, Sari Selander, Virve Sutinen, Jonna Strandberg, Elna Talvensaari, Voima-lehti, Mateja Zorn.

Lens Polittica
info@lenspolittica.net
www.lenspolittica.net

Tervetuloa Lens Politicaan!

Lens Politica –elokuva- ja mediataidefestaaali järjestetään nyt toista kertaa. Ensimmäisellä kerralla vuonna 2005 festivaali oli Kuvataideakatemiaan toteuttama pedagoginen projekti, joka halusi nostaa valokeilaan vaihtoehtoisia, poliittista taidetta tekeviä, taiteilijoita ja elokuvantekijöitä.

Tässä välissä on tapahtunut paljon –festivaalilla on edelleen pedagoginen puolensa, johon kuuluvat useat Kuvataideakatemia kanssa järjestetyt kurssit, niihin aktiivisesti osallistuneet opiskelijat sekä heidän taide- ja elokuvateoksensa. Koulutapahtumasta liikkeelle lähtenyt Lens Politica on kasvanut ja sitä järjestää samanniminen yhdistys. Yhteistyökumppaneiksi on löytynyt Kuvataideakatemia ohella Taideteollisen korkeakoulun, Rakkautta & Anarkiaa –festivaalin, Kiasma-teatterin, Faces Etnofestivalin, Suomen sosiaalifoorumin ja Voima-lehden kaltaisia tahoja. Samanaikaisesti ohjelmalliset tavoitteet ovat muuttuneet kunnianhimoisemmiksi ja fes-

tivaalin tehtävä yhteiskunnan kommentoijana yhä tärkeämmäksi.

Tämä kaikki tuo Lens Politican takaisin sen alkuperäisen ajatuksen luo: tekijöihin, joilla on monisärmäisiä näkemyksiä eri taiteen alojen (erityisesti elokuvan ja mediataiteen) ja poliittisen kriittikin ja sosiaalisen vuoro vaikutuksen yhdistämisestä.

Tänä vuonna Lens Politica esittää elokuvia, joiden poliittinen sisältö liittyy erityisesti liikkumisen käsitteeseen, rahan ja energian liikkeisiin ja vaihtoon, kauppaan, ihmiskauppaan, maahanmuuttoon, liikenteeseen ja rajapolitiikkaan.

Lens Politica tarjoaa Aasiasta, Etelä-Amerikasta, Lähi-Idästä ja Itä-Euroopasta kertovia elokuvia. Esitämme myös sarjan Liikenne ja rajat, joka sisältää mediakriittisiä näkökulmia globalisaatioon ja sen vaikutuksista meihin ja ympäristöömme sekä Taide ja mediakriittikki –sarjan niiden välisiä suhteita tutkivista elokuvista.

Maa on rautaa

Suomella menee hyvin – ehkä paremmin kuin koskaan. Talous kasvaa huristen, kansainvälisissä vertailuissa koululaitos on huippuluokkaa ja Euroviisuisakin pärjättiin. Vihdoinkin voimme hengittää rauhassa, nauttia olostamme ja vanhan nostalgisen iskelmän sanoin olla niin kuin ei oltaiskaan. Kaikki on hyvin, anteeksi, erittäin hyvin, suorastaan loistavasti ja se mikä tämän komean ja tehokkaan kuvan rikkoo on vain kaateellisten tylsää panettelua.

Miksi sitten tällaisessa hienon hienossa tilanteessa järjestetään poliittista elokuvaa käsittelevä tapahtuma? Mitä me poliitikalla ja toisin toimimisella, kun tarjolla on loputon bumtsi bumia ja muuta vekkulia ajanviihdettä? Miksi täytyy olla aina niin toisissaan?

Jos ja kun maa nimeltä Suomi elää ennen näkemätöntä nousukautta, on ensiarvoisen tärkeää, että juuri nyt kyetään purkamaan aukki ja pohtimaan uudella tavalla keitä me olemme,

missä me olemme, miten me olemme sekä miten tulevaisuudessa haluaisimme olla ja tehdä yhdessä mielekkäiksi koettuja asioita. Kyllä, tällä rastilla ei auta hymistely, ei orgasmin näytteleminen – ei edes todellisuuden kategorinen kieltäminen.

Tarvitaan politiikkaa, ja ennen kaikkea tarvitaan politisointia. Totuttujen ja turvallisten olotusten ja ajattelutapojen kriittistä analyysyä, rakentavaa kyseenalaistamista ja vaihtoehtoisten toimintatapojen hahmottamista ja niiden arjessa toteuttamista. Tarvitsemme mukaan heittäytymistä, myötä elämistä, nautinnollisia kokeiluja ja riskinottoa. Kahteen sanaan kiteyttäen, vaaditaan yhtäaikaista valittamista ja välittämistä.

Näitä tarvitaan, jos haluamme säilyttää edes pienimuotoisen määrän ihmisarvoista toivoa siitä, että emme ole vain ostettavia, käytettäviä ja pois heitettäväksi tarkoitettuja tuotteita.

Haluamme esittää kysymyksiä, osallistua julkiseen keskusteluun ja rohkaista kriittistä yleisöä katsomaan tarkemmin jokapäiväiseen elämään vaikuttavia järjestelmiä. Tapahtuma on kuin solmukohta, jossa toisiinsa yhteydessä olevat tiedot kohtaavat. Tiet auttavat havaitsemaan keitä me olemme, mitä voimme jakaa, mitä voimme tehdä ja mitä voimme muuttaa.

Hyppää kyytiin katsomaan elokuvia ja taide- teoksia, joita yhdistävät yhteiskuntakriittiset ja ideologiset ajatusreitit. Taidetta ei ole ilman katsojaa, ei kulttuuria ilman yhteiskuntaa, ei viestiä ilman yleisöä. Muutosta ei tule ilman dialogia. Tervetuloa olemaan eri mieltä!

LENS POLITICA -TIIMI

PS. Tämän lehden nautittuasi siirry kotisivuillemme www.lenspolittica.net, jossa on tarkemmat kuva- ja ohjelmätiedot.

Kyse on siitä, miten saamme pidettyä kiinni ihmillisistä perusarvoista kuten suvaitsevaisuudesta, erilaisuuden kunnioittamisesta ja lähimmäisen rakastamisesta aikana, jolloin otsassaan hintalappua ja viimeistä käyttöpäivää ilman oleva ihminen näyttää olevan vakavasti uhanalainen laji.

Lens Politica -festivaali raottaa ovea, josta kurkaamalla näemme, ettei kaikki välttämättä ole sitä mitä se näyttää. Pääsemme lähemmäksi olemisen ja elämisen tapoja, jotka eivät todellakaan taivu valmiin pakastepakkauksen raameihin. Kohtaamme haastavia hetkiä ja todellisuutta, jotka antavat meille mahdollisuuden nauttia ristiriidoista ja moniäänisistä erimielisyyksistä. Ja se, hyvät ystävät, on paljon se.

MIKA HANNULA

Taiteen ja yhteiskuntasuhteiden professori, Kuvataideakatemia

ta tulee jälleen uudessa muodossaan jokaisen ulottuvilla olevaa käden taidetta. Vanha stalinistinen inskulause ”Taide kuuluu kansalle!” saa ironista kyllä uusia konnotaatioita. Kuva maailmasta hajoaa pikselinomaisesti, perinteisten elokuvakameroiden rinnalla miljoonien pienkameroiden objektiivien läpi siirtyvä kuva maailmasta, jollaisena emme sitä ennen ole nähneet.

Se välkky suurilla ja pienillä ruuduilla, kan-kailla, kodeissa ja saleissa.

Nämä kuvat ovat kuin Lillipuit vallon Gul-liverin kimpussa. Minkälainen suhde niillä on valtaan? Vaikuttavatko ne yhteiskunnalliseen elämään toisin kuin taiteet tähän mennessä? Taiteen, tiedon ja tiedonvälityksen välinen uusi kansainvälinen työnjako sähköisessä avaruudessa asettaa aivan uusia kysymyksiä. Kun valta on yhä näkyvämpää, miten sitä kuvataan? Miten siinä käy yksilöllisen katseen, runouden, kauneuden, kärsimyksen ja ihmisen kamppailun kuvan? Jäljelle jää edelleen kuvan arvoitus.

KANERVA CEDERSTRÖM

elokuvaohjaaja

MEDIA AND ART CRITICISM & TRAFFIC AND BORDERS

Steve Kurtz ja totuuden hinta

Lens Politican vieraaksi tuleva Steve Kurtz on yksi kansainvälisesti tunnetun Critical Art Ensemble -ryhmän perustajista ja ryhmän kirkkimies. Critical Art Ensemble, CAE, on vuodesta 1987 esittänyt teoksiaan lukuissa maissa ympäri maailman. Taiteensa ja kirjallisuutensa kautta ryhmä on vahvasti kritisoinut jättäilyrityksien yhtenäistämideologiaa ja sen suhdetta sotakonsteistoon, globalisaatioon ja biotekniseen teollisuuteen. CAE:n taktisia teatterinäytöksiä on luonnehdittu ”mah-taviksi post-brechtiläisiksi aktivistinäytöksiiksi”, joissa yleisö oman osallistumisensa myötä voi saada tietoa ja ottaa kantaa erilaisiin heitä koskeviin yhteiskunnallisiin asioihin. CAE julkaisee teoksiaan ryhmään.

Toukokuussa 2004 FBI teki ratsian Steve Kurtzin taloon, ja löysivät sieltä mm. hänen *Free Range Grain* -teoksen liittyviä DNA-laboratoriolaitteistoja ja aineksia. Tästä seurasi traaginen

Saunasta ja leffafestareista

Joulukuussa 2005 olin Helsingissä esittelemässä uusimman dokumenttelokuvani *Black vs. White* (2003) Lens Politica -festivaalilla. Se oli ensimmäinen kertani Helsingissä, ensimmäinen kertani Suomessa ja myös ensimmäinen kertani yleisessä saunassa. Mikä kokemus! Jopa brasilialaiselle kundille, joka on tottunut näkemään alastomia ihmisiä kävelemässä ja makailemessa rannalla, saunominen tuona jäätävänä iltana oli jotain uutta.

Saunasta puhuminen Suomen yhteydessä on tietenkin klisee, mutta todennäköisesti tällaisessa tekstissä ei voi koskaan päästä yleistyksiä ja eriy-tistilanteisiin perustuvia kokemuksia pidemmälle. Minun tapauksessani sauna ja elokuvafestivaali muodostivat 95 % siihen astisesta Suomi-koke-muksestani.

Kun olemme vieraassa maassa, yritämme aina löytää helpoimman keinon välittömän ja laajan ymmärryksen saavuttamiseksi uudesta (ja joskus villistä) todellisuudesta, joka levittäytyy ympärillemme. Saunakokemus on yksi noista keinoista, tapahtuma, joka selittää paljon kulttuurista ja paikasta.

Varastettu elokuva: Camjackers

Kaksi valkoista elokuvaopiskelijaa kuvaavat lyhytelokuvaa Los Angelesin slummeissa. Kuningas-idea on kuvata antiikin klassikkonäytelmästä *Lysistrata*sta oman aikamme versio, jonka tapahtuman sijoitetaan trendikkäästi hoodelle. Kesken kaiken paikalle saapuu gheton oikeita asukkaita, jotka saavat pojat pinkomaan pakoon ja jättämään jälkeensä kokonaisen kuvuskaluston.

Paikalle osuneet gheton kasvatit päättävät kääntää kamerat kohti kotiseutunsa todellisia kasvoja. Nauhoille tallentuu paikallisen underground-hiphopin ja katutaiteen koko kirjo b-poikineen ja räppäreineen. Pian LAPD palauttaa kaluston alkuperäisille omistajille, joiden silmissä vilahtavat dollarinkuvat.

ja epäinhimillinen ketju tapahtumia, joista Lynn Hershmanin elokuva *Strange Culture* (2007) kertoo.

Dramaattinen, äykäs ja hienovarainen elokuva on dokumentti tapauksesta Steve Kurtz, joka jää elokuvassa, samoin kuin tällä herkelällä tosielämä-säkin, vailla ratkaisua.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

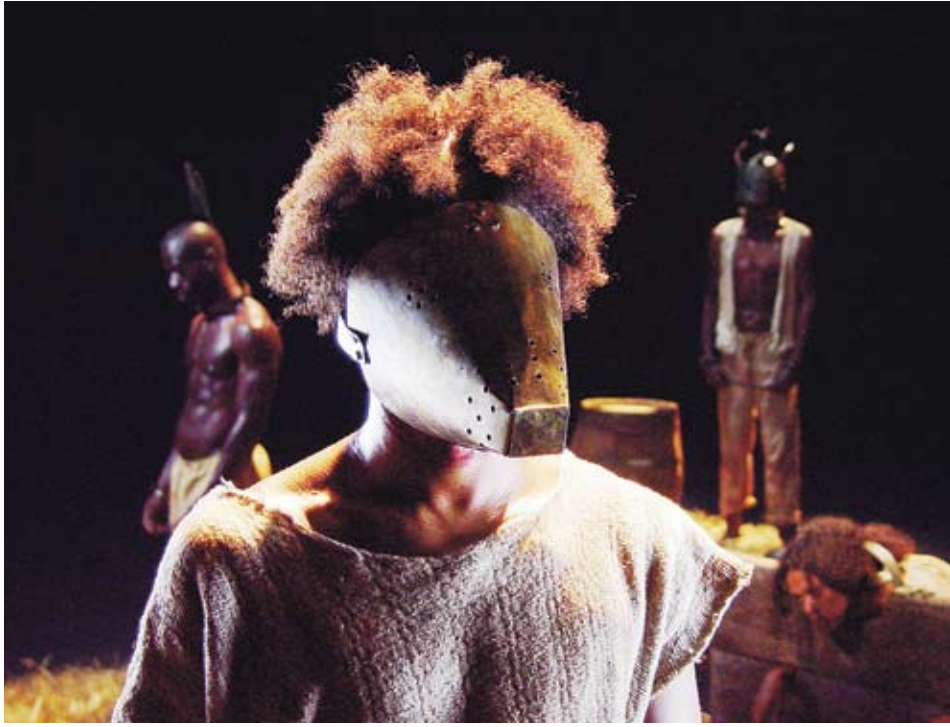
Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Elokuva kertoo Steven näkökulmasta tuskal-lisesta tilanteesta, jossa valtio syyttää yksittäistä henkilöä rikoksesta, ei rikoksen vuoksi vaan henkilö-ideoiden ja laillisen, mutta kriittisen toiminnan vuoksi. Elokuvasa tutkitaan myös, miten yhteiskunta voi luoda lakijärjestelmän kautta täysin fiktiivisiä hahmoja.

Elokuvasa Steve esiintyy omana itsenään ja dramatisoiduissa osissa häntä esittää Peter Coyote.

Mitä ajattelet Sérgio Bianchi?

Sérgio Bianchi elokuvissa tarkastelevat Brasilian yhteiskunnallisia eriarvoisuuden historiallisia tekijöitä. Minkäläinen roolin ja merkityksen näet elokuvillasi olevan näiden olosuhteiden dokumentoinnissa ja tulkinnessa?

”Ne provosoivat. Kielteiset arvostelut toteavat elokuvani epäpäteviksi. Kriitikot sanovat, että tarkastelen asioita niiden yläpuolelta enkä tarjoa ulospääsyä enkä esitä ratkaisuja.”

Huolimatta elokuviesi erilaisista tyyleistä, on niissä kaikissa olennaisia dokumentaatio. Miten tärkeää se on elokuvillesi, ja miten tulkitset dokumenttimateriaalia kehitellessäsi elokuvan sanomaa? Minkälaisia tasapainoa tavoittelet näiden eri osien kesken?

”Fiktiolokuvaa tehdessä on hetkiä, jolloin pystyn näkemään mahdollisen sanoman, jonka haluan tuoda esiin dokumenttirakenteella. Se tapahtuu useimmiten kuvauksissa.”

Elokuviesi henkilöohajmon keskinäiset suhteet vastaavat vallitsevan yhteiskunnan luokkasuhteita. Miten tämä mahdollistaa henkilöohajmon psykologian kehittämisen?

”Ensimmäisissä elokuvissani oli hyvin vähän henkilöohajmon luonteen ja psykologian kehitystä. Pidän tärkeämpänä tuoda esiin maassani vallitsevat orjatyöskunnan rakenteet. Teen tällä hetkellä elokuvaa *Os incomodados que se mudem* (kissaantuneet muuttakoon pois). Olen nykyään enemmän tietoinen eri luokkien keskinäisestä

kommunikoinnista. Aion luopua dokumentaarista väliintuloista ja käyttää hollywoodilaisen elokuvakielen keinoja. Saa nähdä, mihin se johtaa.”

Elokuviesi eivät tarjoa sovittelevaa tai miellyttävää kuvaa luokkien välisistä sosiaalisista suhteista, vaan ne kritisoivat tiukasti niitä intressi- ja hyöty-misensenteita, jotka hallitsevat näitä suhteita. Uskotko, että elokuva ja kulttuuri ylipäänsä kykenevät saamaan aikaan muutosta tässä tilanteessa? ”Se on mysteeri. Tahdon sanoa sen, minkä uskon olevani pakotettu sanomaan.”

Mitä ajattelet tämän päivän Brasiliasta verrattuna siihen, mitä muualla latinalaisessa Amerikassa tapahtuu? Uskotko, että brasilialainen elokuva täyttää tehtävänsä tässä prosessissa vai tuottaako että se vain iloa luokalle, joka on kiinnostunut elokuvasta ja hallitsee elokuvateollisuutta?

”Brasiliassa on vallassa hieman vasemmalla oleva porvaristo ja se on hyvin valveutunut. Mutta sillä on perinteiset sopimukset pankkien kanssa ja se noudattaa eräänlaista lempeää populismia. Itse elokuva-alalla valtio tukee nykyään enemmän tuotantoa ja myöntää kannustusrajoja. Meillä ei ole juurikaan jakelutoimintaa. Monet elokuvantekijät omaksuvat kaupallisen elokuvatuotannon kautta tavan tehdä elokuvia ja yrittävät kopioida metodeja ja tyyliä amerikkalaisesta elokuvasta. Se ei toimi.”

ALEJANDRO PEDREGAL
KÄÄNNÖS: ILKKA RUOHONEN

Julistamaton sota Kuubaa vastaan

Bernie Dwyerin ja Roberto Ruiz Rebon ohjaama *One Man's Story – Philip Agee, Cuba and the CIA* (2006) luo tiivivin katsauksen Yhdysvaltojen Kuuban vastaiseen toimintaan, jota taustoitetaan aina 1800-luvun alkuvuosikymmeniin saakka. Dokumentin päähenkilö on CIA:n palveluksessa lähinnä 1960-luvulla toiminut entinen agentti Philip Agee, joka on kirjoittanut tiedustelupalvelun toimista myös paljastuskirjan.

Hän kuvaa laajaa väkivaltakampanjaa, sabotaaseja ja pommii-iskuja sekä muita salaisia operaatioita Kuuban hallitusta vastaan. Talouspakotteiden, kansainvälisen eristämisen ja muiden poliittisten keinojen kanssa ne ovat elementtejä Yhdysvaltojen ”julistamattomassa sodassa”, joka alkoi Batistan diktatuurin kaatumisesta vuonna 1959. Sodassa on Ageen mukaan kuollut lähes 3500 kuubalaista.

Ohjaajakaksikon *Mission Against Terror* (2004) taas valottaa Yhdysvaltojen Kuuban-politiikan pimeitä piirteitä: Miamin kovan linjan kuubalaisoikeistolaisten suurta vaikutusvaltaa sekä yhä jatkuvan terroritoiminnan muotoja.

Dokumentissa keskitytään viiden ihmisen todennäköiseen oikeusmurhaan. Miamin viisikoksi (The Cuban Five) kutsuttu ryhmä tuomittiin vuonna 2001 miimalaisessa oikeudessa kovin vankeusrangaistuksiin muun muassa murhan

suunnittelusta ja vakoilusta. Dokumentin mukaan he olivat hankkimassa ratkaisevan tärkeää tiedustelutietoa Kuuban suojelemiseksi tulevia iskuja vastaan, ja oikeusprosessi ja tuomiot palvelivat vain poliittisia tarkoitusperiä. Tiedustelun kohteena olivat Miamiassa toimivat militantit ääriainekset, joihin kuului esimerkiksi kuubalaisen matkustajakoneen räjäyttäneitä ja useita muita iskuja suunniteltua Orlando Boschia.

Boschin rikosten vakavuudesta huolimatta George Bush vanhempi armahti hänet presidenttikaudellaan. Bosch on edelleen vapaalla jalkalla. Dokumentti valmistui vuonna 2004. Seuraavana vuonna YK:n ihmisoikeusneuvoston mielivaltaisia vangitsemisia tutkiva työryhmä totei, ettei Miamin viisikon oikeudenkäynti ollut puolueeton. Oikeus Amnestyn International on kritisoinut oikeusprosessia ja tuomittujen kohtelua, kuten pitkiä aikoja eristysseissä ja omaisten tapamis-oikeuden täydellistä kieltämistä.

MIKKO REMES

Meidän Amerikka

Kenen Amerikasta onkaan kyse? Sveitsiläinen Kristina Konrad palaa *Our Americassa* (2005)

Nicaraguaan etsimään vallankumouksen huumaa ja innostusta. 1970-luvulla juuri Nicaraguan sandinistinen vallankumous sai koko maailman jännittämään voittoaka David Goljatin. Kuten monet muutkin eurooppalaiset idealistit, myös elokuva ohjaaja matkusti Nicaraguuan tukemaan vallankumousta. Kaikille muutoksen etsijöille Nicaragua näytti olevan esimerkiksi onnistuneesta vallanvaihdosta. Nyt neoliberalistiseksi muuttunut maa on täynnä hiljaista apatiaa, kuten niin monet muutkin globaalin talouden ehdoilla toimivat valtiot.

Konrad ei anna periksi. Vanhojen valokuvien nuoret voimat uhkuvat naiset heräävät henkiin kun Konrad alkaa raaputtamaan pintaa. Hän kyselee ja pistää muistelemaan ja jo hetken kuluttua kaikki näyttää toiselta: jakkupukuinen nainen hiipii asetta esittävä keppi kädessään ja eläytyy pimeässä etenevänsä sandinistiritantamaan, asianajajamatroona ja perheenäiti lausuvat posket hehkuun Rūben Dariota 70-luvulla keksimänsä koreografian säestyksellä. Yksi jos toinenkin muistelee val-

lankumousta elämänsä parhaana aikana.

Mitä siis on käynyt? Kuten kaukaisessa Euroopassakin, on 70-luvun vallankumouksen toivo ja hehku enää nostalginen jäänte. Kaikki on muuttunut, ja toiminta tuntuu turhalta ja mahdottomalta. Konradin yhtäaika iloinen ja hakea dokumenttiseikkailu muistuttaa tunnelmaltaan Jouko Aaltonen Jussi-palkittua *Kenen joukoissa seisot* -elokuvaa. Konrad vain pohdiskelee enemmän ja konteksti on toinen.

Suurin poikkeus lieneekin Suomen ja Nicaraguan valtavisu eroissa: hyvinvoinnin keskellä taistolaisuus edustaa ehkä menetettyä viattomuutta ja idealismia, mutta Nicaraguan huono-osaisille se merkitsee myös menettämistä toivoa. Ja juuri toivon menettämistä ”meidän Amerikan” ohjaaja pelkää.

ELINA TALVENSAARI

Unelmia ajalta ennen sotaa

Taivaalta putoilevat pommit syyttävät tulipaisaita Bagdadin ylle. Psykiatrisen sairaalan potilaat ryntäilevät huoneissaan keskellä kiivainta sotaa – kunnes aivan lähellä räjähtää. Tie vapautteen on auki.

Sairaalaakohtaus on näytelty, mutta pommit ovat aitoja. Mohamed al-Daradjin *Ablaam* (2005) on ensimmäinen sodan puhjettua valmistunut irakiläinen fiktioelokuva.

Lopputuloksesta ei näe, että elokuva purkitettiin äärimmäisissä olosuhteissa. Jatkuvasta poliisivartiosta huolimatta filmiryhmän jäsenet kidnapattiin kahdesti kuvauspaikalta. Toisella kerralla kapinalliset ampuivat yhden poliiseista ja äänittäjä sai luodin jalkaansa.

”Uskoin vakaasti elokuvaan ja sen valmistumiseen. Se oli tärkeää sekä kotimaani elokuvakulttuurille että siksi, että läheiseni kohtalot tulisivat tunnetuiksi”, *Ablaamin* ohjannut al-Daradji kertoo.

Myös USA:n armeija pidätti ohjaajan ja heitti tämän viideksi vuorokaudeksi vankilaan, kun häntä epäiltiin poliittisen vastarinnan lietsomisesta. Propagandafilmiä al-Daradjin ei ollut tarkoitus tehdä. Elokuvan näkökulma sotaan on kolmen ta-

vallisen irakilaisnuoren, joilta väkivalta murskaa unelmat ja mielen. *Ablaamin*, Mehdin ja Alin elämät risteävät tärkeässä käännekohtassa, Saddam Husseinin hallinnon ollessa sortumaisillaan.

Muistoja yksinvaltiuden ajasta

Ahlaam kertoo myös vastarinnan tukahduttamisesta itsevaltiuden aikana. Käsikirjoitus perustuu osin elokuvan tekijän omiin kokemuksiin. Iso-Britanniassa elävän al-Daradjin serkku murhattiin tämän toimittua aktiivisesti Irakin oppositiossa.

Vuonna 2003 ohjaaja palasi sodan runtelemaan Irakiin työskentelemään psykiatristen potilaiden parissa, joita oli hallittu pelolla ja väkivallalla.

”Saddamin aikana ihmisiä suljettiin mielisairaaloihin heidän poliittisen vakaumuksensa vuoksi ja kohtelu oli kelvoton. Nykyään hoito on hyvää ja sairaalat ammatilaiten käsissä.”, hän kertoo.

Myös maan armeija on tunnettu väkivaltaisuudesta. Al-Daradji kirjoitti Irakissa palvelleiden sotilaiden kokemusten pohjalta armeijakohtauksen, jossa sotakarkureita rangaistaan raastati.

Irakin kulttuurilämää takaiskun, kun koulutetut ja hyväosaiset taideammattilaiset lähtivät maasta sotaa pakoon.

”Toivon rauhan palaavan, jotta voin perustaa kotimaahani elokuvakoulun”, al-Daradji haaveilee.

Moneen kertaan palkittu Ahlaam oli Irakin ehdokkaana parhaan ulkomaisen elokuvan Oscar-esikarsinnassa. Ohjaaja iloitsee tunnustuksista, jotka avaavat mahdollisuuksia levittää elokuvaa amerikkalaiselle yleisölle.

”On tärkeää välittää Irakista positiivisia mielikuvia Bushin hallinnon aikaansaaman vääristymän vastapainoksi”, al-Daradji sanoo.

VEERA NUUTINEN

Perhe katkeaa keskeltä

The Colour of Olives kertoo israeliläishallituksen rakentaman muurin, juutalaissiirtokunnan ja kotikylän välissä elävän palestiinalisperheen tarinan viikon ajalta.

Amerin perhe kiellettyä lähtemästä asuinsijoiltaan muuria rakennettaessa. Heidän annettiin jäädä sotilasalueeksi sittemmin määrättyyn kotiinsa. Dokumentissa 12-vuotias Ishak toteaa opettavansa omille lapsilleen saman, mitä hänen vanhempansa opettivat hänelle: rakkautta, kunnioitusta sekä kärsivällisyyttä. Sitä tarvitaan, kun tunnit kuluvat perheen odotellessa aidan toiselle puolelle – oliivitarhalle, kouluun, kauppaan ja muille asioille – pääsyä. Dokumentti koostuu paljon odotamisesta.

Viikon aikana perhe joutuu kokemaan monta

karua hetkeä: pääseekö perhe ajoissa askareihinsa, kuinka monta ikkunaa juutalaissiirtokunnan lapset kivittävät yön aikana ja ammutaanko perheen pienin, jos hän menee uteliaisuuttaan liian lähelle aita.

Meksikolaisen ohjaajan Carolina Rivaksen elokuva on hänen ensimmäinen pitkä dokumenttinsa. Lähes sanaton elokuva on kaunis mutta kauden sanaton kannanotto sodan vaikutuksesta palestiinalisperheen arkielämään.

LEONA KOTILAINEN

Kylädemokratiaa Kiinassa

Cheng Guabinin sekatararakaupassa pelataan mahjongia ja pokeria keskustellen kylän asioista. Viime aikoina on puhuttu erityisesti vaalista, jossa valitaan kylälle johtaja. Edellinen päällikkö ei kuuleman mukaan juurikaan välittänyt yhteisten asioiden hoidosta. Kyläläisiä askaruttaa, voiko vaalin avulla muuttaa mitään.

Song Tian on valmistunut Shanghaiin yliopistosta ja opiskelee dokumenttielokuvan tekoa Marsseissa Ranskassa. *Tian Li* (2006) seuraa läheltä kiinalaisen pikkukylän asukkaiden kansakäymistä ja pohdintoja arjen keskellä. Doku-

menti pyrkii kuvaamaan kylätason demokratiaa ja kyläläisten ajatuksia kantaa ottamatta.

Kiinan kylissä demokratiaa kokeillaan, mutta voitaisiinko maankunnan tai jopa valtion johtajista päättää vaaleilla? Entä millainen on hyvä johtaja? Kylän johtajan on ainakin haluttava hyvää koko kylälle tai muuten kaivoja ei saada toimimaan. Sekatararakaupassa aiotaan kordin peluun ohella seurata valitun johtajan onnistumista tehtävässään tulevaisuudessaakin.

PIETA JARVA

Aasiaa asenteella

James Hong on kiinalais-amerikkalainen ohjaaja, joka on viettänyt suuren osan elämästään Taiwanissa. Tämän videotaitelijan elokuvat ovat aiheuttaneet kohua länsimaiden ja erityisesti Yhdysvaltojen vastaisuuden vuoksi.

Useissa Hollywoodin, Bollywoodin ja arabimaiden mainstream-elokuissa törmää piilorasimien aasialaisia kohtaan. Hong kääntää tilanteen päällelleen. Elokuvassaan *Taipei 101* (2004) hän kritisoii tiukasti ja aggressiivisesti erityisesti valkoisia miehiä, jotka ostavat elämyksiä ja rakkautta Aasiasta. Lisäksi hän kommentoi yleistä Aasian kaupunkien länsimaalaistumista.

Teema rasismi toistuu eri tavoin hänen muissa-kin lyhytelokuvissaan. Martin Heideggerin teksteihin ja nauhoituksiin perustavassa elokuvassa *The Denazification of MH*ssa (2006) Hong käy fiktiivistä dialogia Heideggerin kanssa tutkien valkoisen ihmisen rationaalista perintöä, joka kirjistyksensä on johtanut monenlaisiin rasistisiin kidutuskokeisiin.

Laajasti kiitetty thaimaalainen ohjaaja Apichatpong Weerasethakul puolestaan käsittelee ihmis-

kauppaa elokuvassaan *Adventures of Iron Pussy* (2003). Weerasethakulia on kutsuttu Thaimaan ensimmäiseksi itsenäiseksi elokuvantekijäksi. Uraauurtanut ohjaaja on voittanut useita palkintoja kansainvälisillä festivaaleilla, kuten Cannesissa, sekä esitellyt taideinstallaatioitaan ympäri maailmaa.

Thaimaassa monet ovat joutuneet ihmiskaupan uhreiksi tai hankkineet elantonsa seksipalveluista. Erään lähteen mukaan 10 prosenttia Thaimaan miesväestöstä on niin kutsuttuja ladyboyseja. Tästä kiistanalaisesta asiasta on myös positiivisia seurauksia kuten avarakteisuu-utta. Weerasethakulin elokuvien sisältö hallitsee suvaitsevaisuus, ajat- tomuus, lämpö ja läheisyys, mutta ne ovat aina lähtökohaltaisesti poliittisia.

MINNA LÄNGSTRÖM

Jugoslavian hajoamissodat ja media

Testaa tietämyksesi Euroopan pahimmasta sodasta toisen maailmansodan jälkeen!

1. Alkoiko Jugoslavian hajoamiseen johtanut sota vuonna 1991?

Ei. Saksan hallitus tuki Kroatian presidenttiä Franjo Tudjmanin vihakampanjaa rahallisesti ja asevarustein jo vuodesta 1979. Siksi Berliini ei koskaan tunnustanut yhdistynyttä Jugoslaviaa vaan se halusi hallita Balkania.

2. Mikä oli Saksan osuus sodan kärjistyksessä?

Maastrichtin kokouksessa vuonna 1991 Saksan silloinen liittokansleri Helmut Kohl kannatti yksin Jugoslavian hajottamista, ja Slovenian ja Kroatian itsenäisyyden tunnustamista. Saksan voimistuva asema ja jugoslaavien liian vasemmistolaisena nähty politiikka saivat Pariisin ja Lontoon tukemaan tätä kansainvälisten lakien vastaista ehdotusta, vaikka useat asiantuntijat näkivät sen johtavan sisällissotaan.

3. Oliko Yhdysvaltojen rooli passivinen ja välinpitämätön?

Ei. Yhdysvallat painosti muslimien kansallismielistä johtajaa Alija Izetbegovicia olemaan suostumatta eurooppalaisten tuotoilemiin rauhanehdotuksiin luvaten sotilaallisen tukensa. Tällä ja muilla Euroo-

pan heikentämiseen tähdänneillä toimil- laan Yhdysvallat pitkiä sota kaks vuotta. **4. Osallistuvtko Maailmanpankki ja Kansainvälinen valuuttarahasto eli IMF Jugoslavian tuhoamiseen?** Kyllä. IMF:n kiristyspolitiikka ajoi silloisen liberaalipääministerin Ante Markovic suoraan George Bush vanhemman syliin. Yhdysvaltojen tuki oli kohdistettu valtio omistusta vastaan, joka yhdessä Maailmanpankin suorittaman pankkijärjestelmän purun kanssa johti massiiviseen työtömyyteen ja yleiseen elintason laskuun. Keskushallinnon heikentynyt kyky rahoittaa tasavaltaja loi jalansijan nationalistiselle politiikalle.

5. Antaiko kansainvälinen media Tudjmanista ja Izetbegovicista kaunistellun kuvan?

Kyllä. Heidät esiteltiin antirasisteina ja uhreina. Tudjman totei valtaan astuttuaan ”Olen iloinen että väimäni ei ole juutalainen eikä serbi”, nimesi fasisteja vastaan taistelleiden mukaan nimetyt kadut uudelleen, palautti vanhan hallinnon rahan ja lipun sekä teki serbien karkotukset mahdollistaneet muutokset perustuslakiin. Izetbegovicin Islamiläinen julistus taas kuului

”Islamin ja ei-islamilaisten poliittisten instituutioiden välillä ei voi olla rauhaa eikä rinnakkaiseloa”. Kaikki osapuolet syyllistyivät sotarikoksiin, mutta johtajien taustojen salaaminen teki tilanteen mahdottomaksi ymmärtää länsimaissa.

6. Jätettinkö alueen historiasta jotain oleellista kertomatta?

Kyllä. Meille uskoteltiin, että serbit aloittivat vihamielisyydet hyökäten Bosniaan. Todellisuudessa kaikki kansalliset ryhmät olivat asuttaneet Bosniaa aina. Seitsemän prosenttia väestöstä oli syntynyt seka-avioliitoissa. Ryhmät eivät olleet jakaantuneet alueittain vaan sekoittuneet tasaisesti. Oli selvää, että uusien valtionrajojen vetäminen ei onnistuisi ilman sotaa.

7. Kuka oli uhri, kuka hyökkääjä?

Omien teoista väikeneneminen ja vihollisen demonisointi kuuluu klassiseen sodan käynnistykseen. Serbien mustamaalaamiseen osallistui niin sodan osapuolet kuin PR-toimistotkin. Selvä on, että rikoksia tapahtui joka leirissä, mutta kroaattien suorittamista teurastuksista kertominen olisi ”sekoittanut suuren yleisön”.

Kysymykset ja vastaukset Michel Collon

Tekstiiliteollisuuden ulkoistettu orjuus

Kanadalaisen Faisal Lutchmedialin dokumentti *My Cultural Divide* (2006) yhdistää henkilökohtaisen matkan äidin kotimaahan Bangladeshiin ja tutkielman kulutuskuultuuriin käänköpuolesta, hikipajoista, joissa keivämuotimme mukaiset vaatteet koritetaan kokoon.

Lens Politiikka-festivaalilla Euroopan ensi-iltaan saavassa elokuvassa maailmanlaajuinen markkinatalous nähdään monimutkaisena kokonaisuutena. Parhainkin tiedostava kuluttaja joutuu miettimään, muuttuuko maailma mihinkään eettisten ostovalintojen kautta vai rakentaako hän sillä vain omaa hyväntehtäjä identiteettiään kulutusvalinnoillaan, riistävien rakenteiden säilyessä.

Lutchmedial pistää dokumentissaan itsensä liioon kyseenalastamalla omia uskomuksiaan eettisyydestä ja vastuusta. Dokumentti kuvaa ohjaajan henkilökohtaista halua ymmärtää äitinsä kotimaan kulttuuria, jossa Lutchmedial on ulko- näöstään huolimatta tirkistelevä turisti. Elokuva luottaa maailmanlaajuisen kaupankäynnin prosesseja ja tuottaakin oivalluksia, jotka tekevät eloku-

vasta provosoivan ja samalla kovin inhimillisen. Ohjaajan vahvan oman tarinan lisäksi ääneen pääsevät ihmisoikeuksia ja kehitysmaiden riistoa vastustavat organisaatiot, ja tällä kertaa mielipiteitä kysytään myös riistetyiltä ihmisiltä. Bangladeshilaisten hikipajojen työntekijöiden mielipiteet eivät aina osu yksin sen kanssa, mitä länsimaalaisten eettinen kuluttaja saattaa ajatella.

Dokumentti heittää pohdintaan, voiko maailmankaupan rakenteiden muuttumista edesauttaa ostamalla eettisesti kestävällä tavalla tuotettuja lenkkareita odottaen, että vähitellen kaikki yritykset seuraisivat kysynnän viitoittamaa tietä kohti reilua kauppaa. Vai voisiko muutosta ajaa aktiivisemmin kansanliikkeellä, joka herättäisi ajattelemaan, etäorjuuttakin orjuutena? Lutchmedial antaa oman vastauksensa, mutta jättää katsojalle tilaa myös päätellä itse.

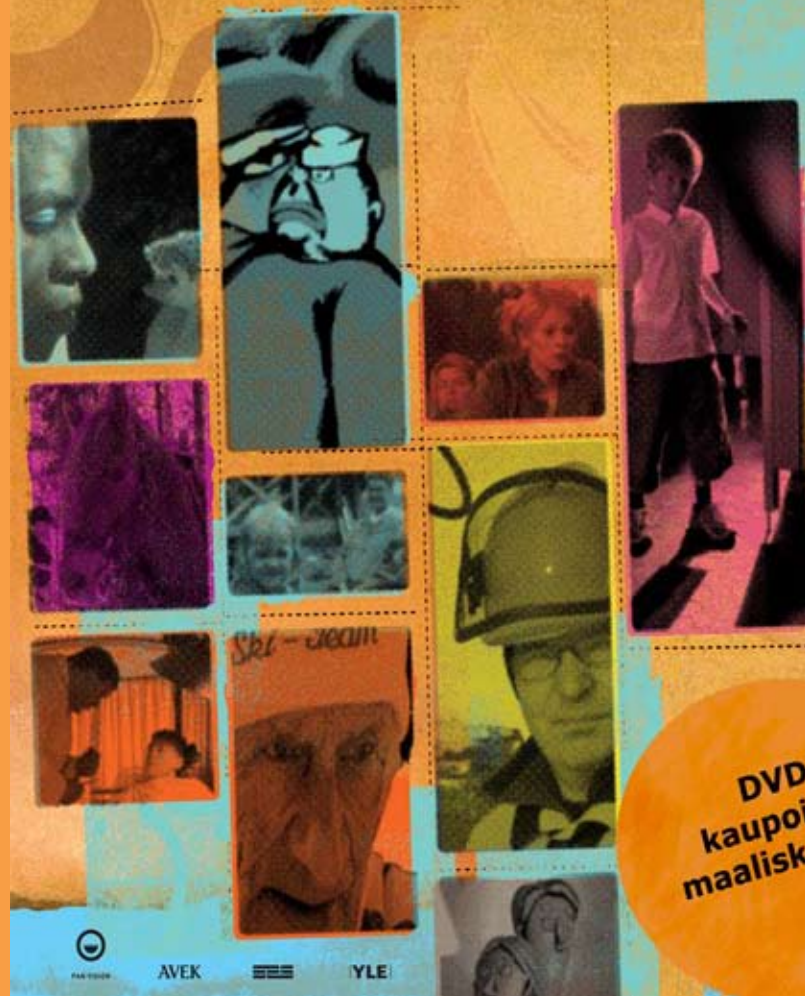
PIETA JARVA

www.elokuvakontakti.fi
www.panvision.com

LYHYESTI Make it Short

10 lyhytelokuvaa Suomesta

10 short films from Finland

DVD
kaupoissa
maaliskuussa

JONKUN TOISEN ONGELMA
KRIITTISIÄ KUVAKULMIA YHTEISKUNTAAN
Dokumentti- ja lyhytelokuvakilpailu 31.1.-31.12.2007

Kilpailun järjestää Vasemmistonuoret ry.

1. palkinto 2 000 € 2. palkinto 1 000 € 3. palkinto 600 €

Kilpailu on avoin kaikille, jotka eivät ole täyttäneet 31 vuotta ennen kilpailutoiden viimeistä palautuspäivää.

Vuonna 2008 kilpailutoista järjestetään kiertävä minifestivaali.

Lisätiedot ja osallistumisohjeet:
<http://www.vasemmistonuoret.fi/elokuva>

DOCPOINT
HELSINKI DOCUMENTARY FILM FESTIVAL

Come and celebrate with us again
23.-27. of January 2008.

We proudly announce 2007
record attendance of 21.000.

YLE

www.docpoint.info

Suomen sosiaalifoorumia Helsingissä 21.-22.4.2007

Näin dokumentin, jossa oli kaikki elämästä.
Sen jälkeen ei enää tarvinnut nähdä muita dokumentteja. - Happy End
Edellinen oli tietysti fiktiota, mutta yllättäen tietyillä elämän osa-alueilla näin ei tunnu olevan. Esimerkiksi talouspolitiikassa on uusliberalistinen talouspolitiikka on julistettu yhdeksi totuudeksi. On kuitenkin tahoja, joiden mielestä yhden totuuden politiikka on fiktiota. Kun ajatuksia ja kokemuksia jaetaan vapaasti, niin siitä usein syntyy jotain uutta.

Lisätietoja ja ohjelmamiedot: www.sosiaalifoorum.fi

KUVATAIDEAKATEMIAN KEVÄT

AVOIN AKATEMIA

Lönnrotinkadun galleria, Lönnrotinkatu 35, 00180 Helsinki
Torstailuennot/ Public gallery talks/Kevät 2007, 1.2.-31.5. klo 17-19

Maaliskuu

- 8.3. Juha-Pekka Hotinen: Taiteen kriittisyydestä
- 15.3. Milica Tomic & Branimir Stojanovic
- 22.3. Critical Art Ensemble: Steve Kurtz and Lucia Sommer (Lens Politica)
HUOM paikka Kiasma
- 29.3. Lars Bang Larsen: A comparative analysis of guiding concepts in occult and psychedelic art

Huhtikuu

- 5.4. Ivor Stodolovski: The Raw, the Cooked and the Packaged
- A Semiotics of Dialogue and Deep Bullshit
- 12.4. Nordic-Baltic curator project by FRAME - Finnish Fund for Art-Exchange
- 19.4. Mika Hannula: The Politics of Small Gestures
- Chances and Challenges for Contemporary Art
- 26.4. Risto Ruohonen, ylijohtaja, Valtion taidemuseo

Toukokuu

- 3.5. Taiteilija Heli Hiltunen
- 10.5. Kuvanveistäjä Jyrki Siukonen
- 24.5. Nordic-Baltic curator project by FRAME - Finnish Fund for Art Exchange
- 31.5. Taiteilija Tarja Pitkänen-Walter: Maalauksen aistisuudesta

Torstailuennot Kuvataideakatemia Lönnrotinkadun galleriassa on kaikille avoin foorumia, jossa kotimaiset ja kansainväliset taiteilijat ja kuvataiteen ammattilaiset keskustelevat visuaalisen kentän ajankohtaisista kehitysuunnista.

Tiedustelut: 09-68033212/Irmeli Kokko 09-68033218/Nina Toppila

KASARMIKADUN GALLERIAN KEVÄT 2007

- 14.-25.3. Shoji Kato ja Matt Chaumont, grafiikkaa, installaatioita, etc.
- 28.3. - 1.4. Kresimir Popovic
- 4. - 15.4. Hanna Asikainen, maalauksia
- 18. - 29.4. Alma Heikkilä, maalauksia
- 9.5. - 3.6. Kuvataideakatemia Loppuyönäyttely
- 6. - 17.6. Kyösti Pärkinen ja Jarkko Räsänen
- 20.6. - 1.7. Paolon Säätiön kutsunäyttely

LÖNNROTINKADUN GALLERIAN KEVÄT 2007

- 7. - 18.3. Emilia Ukkonen
- 21.3. - 1.4. Lens Politica -näyttely
- 4. - 15.4. Hans Rosenström
- 18. - 29.4. Academy of Fine Arts in Lodz: grafiikkaa Puolasta
- 9.5. - 3.6. Kuvataideakatemia Loppuyönäyttely
- 6. - 17.6. Pilvi Takala
- 20.6 - 1.7. Monumental Minimal

Kuvataideakatemiassa on oma galleria Kasarmikatu 44:ssä sekä Lönnrotinkatu 35:ssä. Ne on tarkoitettu pääasiassa akatemian opiskelijoille ja opettajille, mutta ovat myös avoimia ulkopuolisille hakijoille.

Galleriassa järjestettävistä näyttelyistä päättää galleriatoimikunta yhdessä näyttelytoimikunnan kanssa. Näyttelyajat ovat haettavissa syksyllä ja keväällä erikseen ilmoitettavina aikoina. Hakulomakkeita saa infosta, Kasarmikatu 36. Näyttelynpitäjät vastaavat itse näyttelyvalvonnasta.

Gallerian käytännön asioita hoitaa näyttelysihteeri Marjaana Sallantaus, marjaana.sallantaus@kuva.fi

NOEXPORT

NOEXPORT